

gelse i Tyrkiet, at de, når Tyrkiet bliver medlem af EU, så bliver udleveret til det Tyrkiet, de var flygtet fra.

Samtidig har man så brugt lejligheden til at lave en lang række andre retspolitiske stramninger, der for så vidt ikke har noget som helst med hverken EU's rammeafgørelser eller FN-resolutionerne at gøre, bl.a. hele spørgsmålet om registrering på datadelen, hvor vi dels ikke har kunnet få tilstrækkeligt overblik over, hvad det egentlig kommer til at betyde. Men vi har i hvert fald kunnet se, at der er nogle, der kommer til at skulle lave en logning, en registrering alene med det formål, at politiet måske en dag får mistanke og får brug for nogle beviser.

Det kommer – ud over al den overvågning, der ligger i det også; det svar har vi fået – til at betyde, at f.eks. en mindre andelsboligforening eller lejerforening vil få en ekstra udgift til at anskaffe internetforbindelse på 75.000-150.000 kr. ekstra. Det er mange penge for en andelsboligforening eller en lejerforening og en urimelig konkurrenceforvridning til fordel for de store internetudbydere.

I forhold til vores ændringsforslag om at tage en række dele af lovforslaget ud går det for vores vedkommende ud på, at alt det, der ikke har noget med EU's rammeafgørelse om terrorbekæmpelse at gøre, mener vi skal behandles særskilt. Særlig i spørgsmålet om udlevering mener vi, at der tale om så stor en ændring, når man ændrer på det danske statsborgerskab og ophæver den beskyttelse, som statsborgerne har mod at blive retsforfulgt af andre lande, at det kræver et grundigt forarbejde med at belyse, hvad konsekvenserne vil være, og en grundig debat, før at man kan tage det skridt. Det har der overhovedet ikke været. Vi kan simpelt hen ikke forstå, hvordan partier, der ellers kalder sig demokratiske, kan gå med til at lave de her ændringer uden det grundige forarbejde og uden den offentlige debat.

Så vil jeg slutte med at sige, at vi er mange, der med vedtagelse af terrorkpakken vil komme under mistanke for at have begået noget strafbart. Men samtidig er det vigtigt at sende det signal og sige meget klart, at vi skal ikke lade os kue, at vi skal fortsætte med at bruge demokratiet og fortsætte med at kæmpe for befrielsesbevægelser rundt om i verden, yde dem økonomisk støtte, yde dem støtte i form af mange forskellige aktionsformer, også selv om vi derved risikerer at komme under mistanke efter terrorbestemmelserne. Den eneste måde, vi kan sikre

demokratiet på, er ved fortsat at kæmpe for det, uanset hvor omfattende kriminaliseringen måtte blive.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg tror, det var Socialdemokratiets ordfører, fru Sandy Brinck, der sagde, at der er ingen, der under hverken første- og andenbehandlingen har forsøgt at give indtryk af, at det her forslag, som vi i dag behandler, er et ligetil forslag eller et forslag, som ikke giver anledning til mange grundige overvejelser.

Der er ingen tvivl om, at verdenssamfundet har skullet finde en balance mellem at lave nye tiltag og sikre, at vi på den ene side har tilstrækkeligt med redskaber og initiativer klar til at bekæmpe terrorisme og på den anden side selvfølgelig de hensyn, der er til de helt grundlæggende rettigheder, herunder ikke mindst frihedsrettigheder osv. og demokratiske rettigheder, som vi alle sammen kæmper for. Så vanskeligt har det været.

KI. 22.00

Men jeg synes faktisk også, at der er grund til at rosé Retsudvalget og Retsudvalgets medlemmer for en meget, meget grundig behandling af det her forslag. Ud over høring, gennemgang og et hav af spørgsmål har der været adskillige tekniske gennemgange, og det har alt sammen været med det formål, at vi havde de fleste spørgsmål så godt belyst som overhovedet muligt forud for Folketingets endelige vedtagelse af det her lovforslag.

Jeg deler faktisk fru Elisabeth Arnolds opfattelse og meget ærlige tilkendegivelse af, at når det drejer sig om terrorismedefinitionen, kan man kritisere den sønder og sammen og sige, at den ikke er god nok, og man kan sige: Hvad menes der med det ene og det andet? Men jeg mener faktisk selv, at man er nået frem til et ganske hæderligt resultat. Jeg har også noteret mig de samme bemærkninger som fru Elisabeth Arnold, at der har været meget kritik af bestemmelsen, men det har skortet meget på alternative formuleringer. Dem har der ikke været mange af.

Til fru Anne Baastrup, der rejste spørgsmålet om snifferovervågning og hensynet til medierne, vil jeg sige, at det faktisk er noget, som jeg mener, at vi allerede ganske dybtgående har besvaret. Det fremgår meget klart af den kommenterede høringsoversigt på side 34. Der har vi en besvarelse af lige præcis det spørgsmål, herunder at proportionalitetsgrundsætningen, som